

## HOOFDARTIKELN



IN MEMORIAM PROF. DR. D. J. STEENHUIS

MET EEN PLAAT

Op 6 December 1954 is prof. dr. D. J. STEENHUIS overleden.

Nadat hij zijn artsenstudie had beëindigd, en enige jaren assistent van prof. NOLEN was geweest, vestigde hij zich als huisarts, hetgeen hem echter maar matig beviel. Hij verkoos het werken in een kliniek, zodat het Academisch Ziekenhuis te Leiden hem spoedig terug zag. Hij ging zich uitsluitend op de radiologie toeleggen en richtte een centrale afdeling daarvoor in. Tegelijkertijd werd hij radioloog van het Hôpital Wallon, het Diaconessenhuis en het St. Elisabethziekenhuis.

In 1926 werd hij tot lector in de radiologie benoemd en na de bevrijding in 1945 tot hoogleraar.

In de loop der jaren ging de ontwikkeling van de röntgen-apparaten met grote sprongen vooruit. Het was opmerkelijk wat STEENHUIS, door zijn juiste kijk op de ontwikkeling van de radiologie en met zijn doorzettingsvermogen, bij de regering gedaan wist te krijgen, ten einde met zijn afdeling niet alleen bij te blijven, maar ook de eerste te zijn die vele nieuwe methoden van onderzoek en behandeling zou toepassen. Technisch werkte hij zelf mede aan de vervolmaking van de apparatuur. Het eerste werkelijk bruikbare schedelstatief werd door hem geconstrueerd. De maagcassette die zijn naam draagt, is op vele plaatsen in gebruik.

Toen in 1928 het nieuwe Academisch Ziekenhuis te Leiden geopend werd, had hij met zijn vooruitziende blik weten te bereiken, dat een grote ruimte voor hem beschikbaar werd gesteld, een ruimte welke enige jaren geleden nog is uitgebreid, en thans als inrichting tot de modernste en veelzijdigste van Nederland mag worden gerekend, zowel op het gebied van de röntgen-diagnostiek als van de radiotherapie.

Uit talrijke van zijn publicaties blijkt, dat hij niet alleen een oorspronkelijke kijk had op het gebied der radiologie, maar ook een juist inzicht had in de problematiek daarvan. Zijn publicatie in 1942 over het beginnende longcarcinoom behandelt reeds alle facetten van een diagnostiek, waarover later vele anderen publicaties hebben geschreven die geen nieuwe gezichtspunten brachten.

Een groot aantal van de tegenwoordige radiologen hebben bij hem hun opleiding genoten. Steeds was hij bereid hen met raad en daad terzijde te staan.

STEENHUIS had een groot organisatorisch talent. Al was het hem door zijn zwakke gezondheid niet altijd mogelijk op zijn afdeling te zijn, toch was het of zijn onzichtbare leiding steeds aanwezig was.

Zijn fijne geest, zijn grote kennis, daarbij zijn minzaamheid in de omgang met patiënten, assistenten, collegae en personeel, maakten hem tot een zeer geziene en beminde persoonlijkheid.

Hij laat een grote leegte achter.

Arnhem, December 1954

W. K. BREVET



PROF. DR. D. J. STEENHUIS